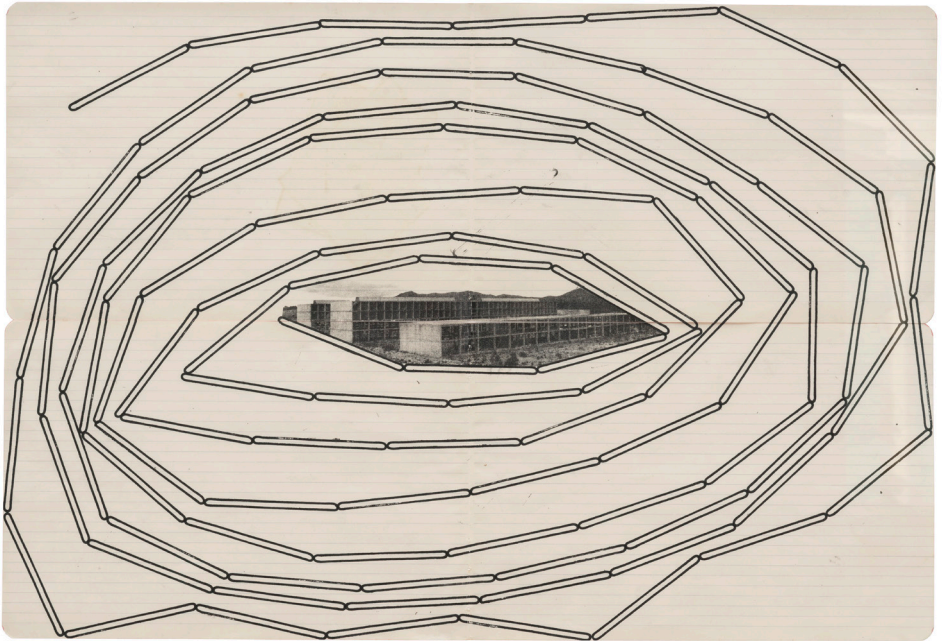

LUCE
BUSCANT ON NO HI HA RES

PROJECTESD
T +34 934 881 360
WWW.PROJECTESD.COM
PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1
08008 BARCELONA

LUCE: BUSCANT ON NO HI HA RES

Inauguració: 18.09.2025, 18:00h

Exposició: 18.09 > 22.11.2025

Visita guiada a l'exposició amb l'artista: 20.09.2025, 13:00h

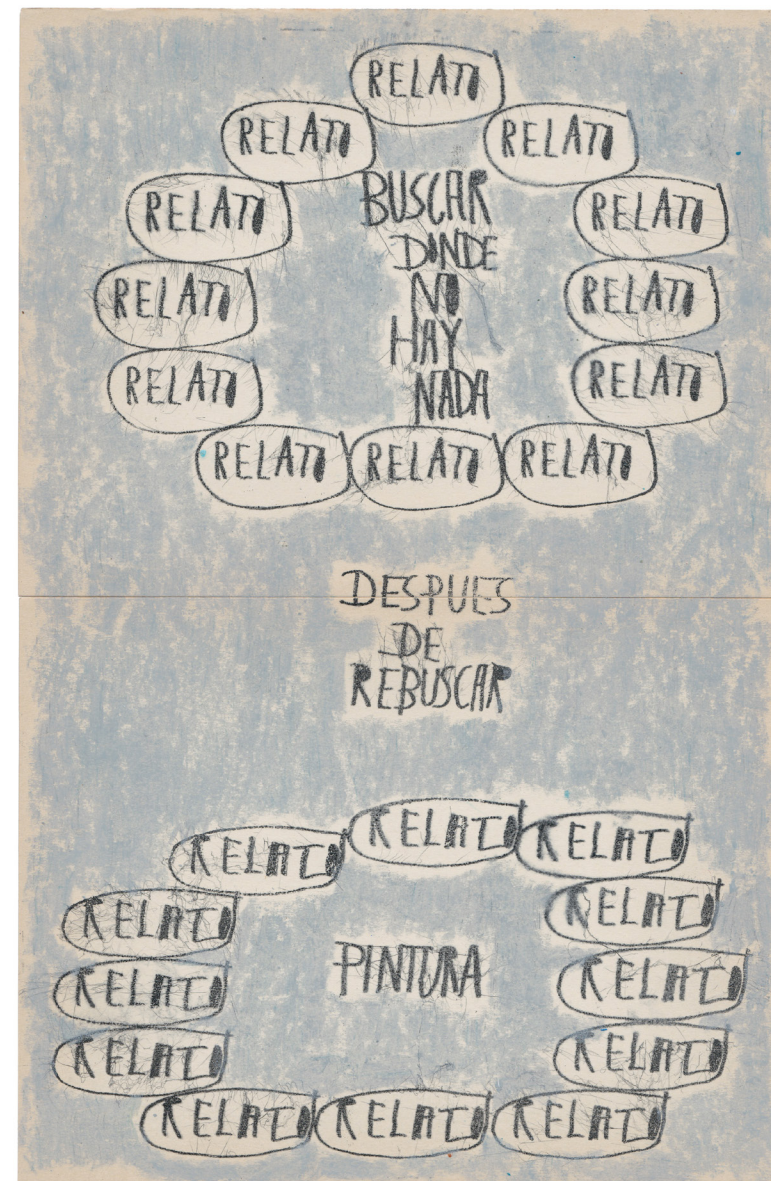
+info: gallery@projectesd.com

En una de les obres sobre paper de petit format de LUCE es llegeix: “Relato. Buscar donde no hay nada. Después de rebuscar. Relato. Pintura”. (Relat. Buscar on no hi ha res. Després de rebuscar. Relat. Pintura). Un missatge gairebé telegràfic que ens serveix per a iniciar aquest breu text sobre la seva segona exposició individual a ProjecteSD, que ens ajudarà a endinsar-nos en la seva pràctica artística i a comentar algunes de les obres en la mostra.

El primer que ens crida l'atenció en aquesta petita peça de títol *Después de rebuscar* (*Després de rebuscar*), és el text, que és, sens dubte, element essencial en el treball de LUCE. L'escriptura, “la seva escriptura”, apareix en aquesta i en multitud d'obres sobre paper. Però també en intervencions a gran escala a l'espai públic en forma de textos perforats que s'inscriuen en tanques publicitàries, o en superfícies d'estructures abandonades en zones industrials. En objectes que troba i que recicla rutinàriament, subproductes generats per la pròpia ciutat i l'ús que se'n fa d'ella, i que l'artista incorpora a la seva pràctica artística. O en frases “pintades” en murs urbans, que LUCE busca i troba en els seus constants trànsits per la ciutat. Murs efímers que avui estan, però demà pot ser que no, i que en silenci parlen de com l'espai urbà es desfigura, com es transforma dia a dia. Una manera de fer que LUCE coneix molt bé i que alimenta la seva pràctica artística. Aquest descobrir continu de tot el que està i muta a la ciutat. I que no veiem però que ell ha après a observar i a registrar en silenci, acuradament i sense prejudicis.

El segon que podem destacar d'aquest dibuix (si és que es pot categoritzar només com a dibuix aquesta aparentment insignificant obra) és la forma en com el missatge està escrit. Un text ràpid, manuscrit, poc precís o definit, que ens porta a la noció de “dibuix automàtic”, la mà fluïnt lliure i ràpidament com desconnectada de la ment. Hi ha una certa falta de nitidesa en el traç, que ens fa difícil identificar l'instrument amb el qual s'ha realitzat. En realitat, el que veiem escrit és un “transfer”, una imatge que ha estat transferida al paper a partir de la fotografia d'un dibuix original, que abans de ser-ho, va ser acció. I en aquest punt anem a una altra de les parts fonamentals del treball de LUCE. La seva necessitat de registrar el que observa, però també de marcar el seu pas, de deixar la seva petjada. Aquest dibuix existeix fora del paper, té un altre lloc i va ser realitzat amb retolador, furtiva i veloçment, en un petit racó d'algun dels múltiples artefactes urbans amb els que l'artista es creua en el seu camí. Fer dibuixos al carrer per després continuar dibuixant a casa i sumar els dos estats en un “transfer”. Dibuixos amb que dibuixar.

És ja conegut que LUCE no es va formar com a artista i que en la seva adolescència i primera joventut realitzava grafitis. Lluny d'aproximar-se a les “pintades” típiques d'aquesta pràctica, aquesta idea de continuar inserint els seus subtils missatges persisteix. Solen ser petites frases que tenen a veure, a vegades, amb el context específic del lloc, d'altres, sorgeixen de reflexions d'índole més personal. I allí queden fins que s'esvaeixen.

LUCE *Después de rebuscar*, 2025
Transfer i ceres sobre paper
26,2 x 17 cm. Única

LUCE *Flamencos Delta del Ebro*, 2025
Transfer sobre paper, 2 parts
Cada una: 10 x 69,5 cm. Única

LUCE *Casilleros Círculos*, 2025
3 casellers i 72 papers perforats
24 x 94 cm. Única

No obstant, aquesta idea de marcar el seu pas no es limita al text, sinó que s'expandeix a altres mètodes. Les seves ja icòniques intervencions en tendals de locals abandonats, no són més que una petjada que s'inscriu per eliminació. LUCE “talla” literalment la superfície de la lona en qüestió i recull aquests retalls que presenta en composicions fotogràfiques que funcionen a dos nivells. D'una banda, són un exercici de documentació de la pròpia acció i, per una altra, comporten una idea de preservar, en un gairebé interès arqueològic en la vida urbana, i a rescatar petits trossos d'allò que desapareixerà. En moltes de les composicions geomètriques dels retalls tèxtils que LUCE compon, se'ns fa inevitable pensar en formes d'expressió més pictòriques, de la qual cosa l'artista n'és ben conscient. De fet, la “pintura” com a taca ha estat i és utilitzada per LUCE en “frottages” sobre paper, en intervencions a edificis abandonats, o en mitgeres d'immobles mig destruïts en solars urbans. Una manera de fer més visible a través del color la transformació de la ciutat, no sempre encertada als plans urbanístics, i de donar importància a aquests llocs en vies de demolició. La paraula “pintura”, la referència al color i a com s'utilitza apareixen en *Després de rebuscar* i en altres obres a l'exposició.

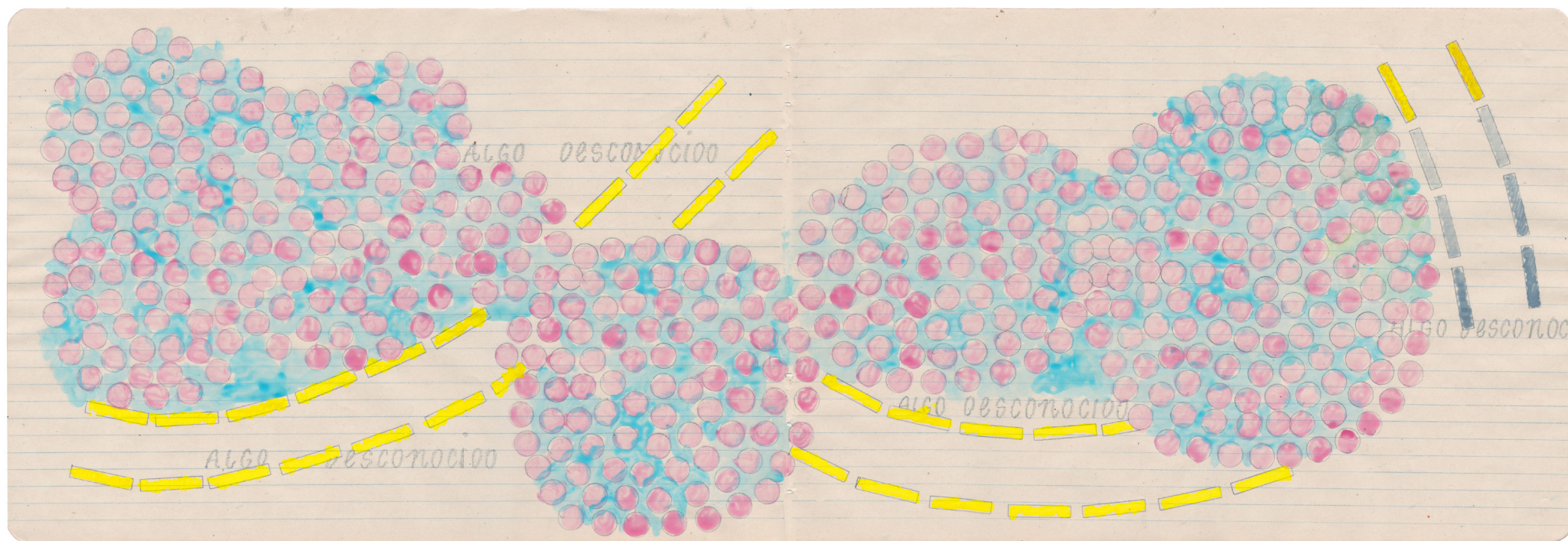
Una altra característica que sens dubte crida l'atenció en aquesta peça és la repetició gairebé exagerada de la paraula “relato”. L'anar i venir de LUCE, les seves successives derives i troballes per la ciutat poden arribar a constituir un relat? En alguna ocasió ja s'ha apuntat¹ que l'artista, a través del seu exercici artístic, sembla actuar com a cronista d'un lloc del qual l'existència i esdevenir coneix i delinea amb el seu propi vocabulari, com si de traçar un mapa es tractés. De fet, quan s'observa el conjunt de les obres a l'exposició, especialment la part en la qual s'agrupen obres sobre paper en formats poc convencionals i petits objectes (“transfers” en blanc i negre de cases en zones rurals, d'elements naturals, diminuts dibuixos d'edificis sobre estretes tires de paper, taques de colors espargides, rectangles estampats que s'encadenen o s'entrellacen en espirals infinites, números i cercles perforats en antics casellers), es desprèn aquesta noció de cartografia.

Totes les obres de LUCE, certament, estan impregnades de realitat en un espai i temps determinats, són registre del paisatge urbà i social del present amb restes del passat. Són, doncs, relat d'un moment que no es congela en una instantània accidental, que no s'atura i que continua explorant la maquinària urbana, desposseint la superfície cosmètica de la ciutat per a revelar els mecanismes ocults que s'amaguen darrere.

Però per sobre de tot, la pràctica artística de LUCE és experiència. En aquest sentit, sembla apropiat acabar recordant l'extraordinària obra profètica “La Societat de l'Espectacle”² de Guy Debord, que analitzava, ja l'any 1967, com la vida estava canviant d'una experiència directa a una experiència mediada. Cada vegada més, els habitants de la ciutat som observadors passius, embadalits per un “espectacle” que no acaba. No és així en LUCE, que aconsegueix que la seva necessitat imperiosa per explorar el seu entorn en contacte directe i interactuar-hi gairebé tàctilment sigui indestructible.

¹ Expressat per Sofía Fernández el dia de la inauguració de l'exposició de LUCE *Nuevos Centros* a la galeria 1 Mira Madrid, el 29 de març de 2025.

² *La societat de l'espectacle* (*La société du spectacle*) és un treball de filosofia publicat el 1967 pel situacionista i teòric polític Guy Debord.

LUCE *Algo desconocido*, 2025
Aquarel·la i llapis sobre paper de llibreta
21,5 x 62,5 cm. Única

BGW 2025 | PROGRAMA FLASH
HANS-PETER FELDMANN: COM A CASA

Exposició: 18.09 > 21.09.2025

Horari: 18 i 19.09, 11-19h | 20 i 21.09, 11-15h

L'obra d'Hans-Peter Feldmann, serà objecte d'una extensa exposició al Kunstpalast de Düsseldorf el setembre de 2025. Aquesta serà la primera retrospectiva després de la seva mort el maig de 2023 i l'última exposició en la qual l'artista va participar activament.

Amb motiu d'aquest tribut pòstum al gran artista, totes les galeries que treballem amb Feldmann ens unim al setembre, coincidint amb la data d'inici de la mostra al Kunstpalast, per a presentar la seva obra. ProjecteSD proposa com a part del programa FLASH del Barcelona Gallery Weekend 2025, rendir un homenatge a l'artista. Es tracta de crear, en l'espai d'entrada de la galeria, una zona íntima en la qual es mostraran de forma no convencional algunes obres de l'autor amb els seus gestos característics, poc habituals i propis. Un àmbit que intenta recrear un reduït però acollidor espai domèstic. Com a casa.

Hans-Peter Feldmann *5 Kinderporträts*, 1970
Conjunt de 5 fotocòpies acolorides
Cadascuna enmarcada: 17,5 x 12,5 cm

BIOGRAFIES

LUCE (1989, València, ES) viu i treballa a València.

Selecció d'exposicions individuals: *Nuevos Centros*, 1 Mira Madrid, Madrid, ES (2025); *From one city to another*, Settantaveintidue, Milà, IT (2024); *Creuant Llocs (Cruzando lugares)*, ProjecteSD, Barcelona, ES (2023); *Sobrepintar* (amb Daniel Muñoz). Espai LAS NAVES, València, ES (2023); *En distintos lugares*, OTR, Madrid, ES (2022); *Estudi Obert: LUCE. Un diàleg amb Pinazo en l'espai públic*. IVAM, València, ES (2022); *Estudio de verano*, Galeria Alegria, Barcelona, ES (2022) presentat per primera vegada en la galeria 2 Mira València, ES (2021); *La Primera Década*. C. Gray and LUCE, Espai Visor, València, ES (2019); *Lugar*, El Convent, Castelló, ES (2019).

Selecció d'exposicions col·lectives: *Confluències*, IVAM, València, ES (2024); *Malas Hierbas*, Casabanchel, Madrid, ES (2024); *Escena I. Fer paisatge*, IVAM, València, ES (2024); *The Collector Is Present*, ProjecteSD, Barcelona, ES (2023), *Discurso de Incertidumbres*, 1 Mira Madrid, Madrid, ES (2020). El 2016 va ser un dels artistes premiats en la Biennal de Mislata Miquel Navarro i aquell mateix any també va participar en la Biennal Internacional de Casablanca.

L'obra de LUCE forma part de les col·leccions de l'IVAM (Institut Valencià d'Art Modern), ES; DKV, ES; INELCOM, ES; Bassat, ES; UPV (Universitat Politècnica de València), ES; A2, ES i l'EIB (European Investment Bank), LU.

Hans-Peter Feldmann (1941, Hilden – 2023, Düsseldorf, DE). Va viure i va treballar a Düsseldorf.

El treball de Feldmann ha estat exposat àmpliament. Documenta 5 i Documenta 6, Kassel, DE (1972, 1976); Portikus, Frankfurt, DE (1989); Guggenheim Museum Soho, Nova York, EUA (1993, 2011); Musée d'Art Moderne de la Ville de París, FR (1992); Museum Ludwig, Colònia, DE (2003); Biennal de Venècia, IT (2003, 2005); Contemporary Art gallery, Vancouver, CA (2006); Hamburger Bahnhof, Berlin, DE (2006); Kunsthalle Wien, Viena, AT (2007); Sculptur Project, Münster, DE (2007). Exposicions monogràfiques al Sprengel Museum a Hannover, DE; Arnolfini gallery, Bristol, UK; Landesgalerie, Linz, AT (2007-2008); Serpentine Gallery, Londres, UK (2012); Biennal de São Paulo, BR (2012); Museum of Modern Art, Nova York, US (2017); Louisiana Museum of Modern Art, Humlebaek, DK (2019), i moltes altres prestigioses institucions i centres d'art.

La seva primera exposició a Espanya va tenir lloc a la Fundació Tàpies, Barcelona (2001-2002) comissariada per Helena Tatay. El 2011, el Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, Madrid li va dedicar una gran exposició titulada *Hans-Peter Feldmann. Una exposició de Arte* també comissariada per Helena Tatay.

Hans-Peter Feldmann va rebre l'Hugo Boss Award el 2010 amb una exposició complementària al Guggenheim Museum, Nova York, US i el premi de la Fundació Otazu, ES (2020).